

De aarde warmte niet op door de warmte die wij vrijzetten uit onze verbrandingsprocessen maar door de warmte van de zon die door de CO₂ uit diezelfde verbrandingsprocessen langer wordt vastgehouden aan het aardoppervlak.

Het is daarom onbegrijpelijk dat de 6% CO₂-emissiereductie uit de FQD niet het leidend onderwerp is in de Nederlandse wetgeving.

In Duitsland is in okt 2014 in de Bundestag besloten om FQD boven de RED te plaatsen.

Veranderingen in de wetgeving zijn 1 jan 2015 van kracht geworden. Wat te zien is dat de Duitse markt voor brandstoffen automatisch op zoek gaat naar producten met de hoogste CO₂-emissiereductie. De hoogste CO₂-emissiereductie is te behalen met geavanceerde biobrandstoffen, al eerder had Duitsland de Bijlage IX deel B genoemde producten als niet geavanceerd bestempeld. Een forfaitaire CO₂-emissiereductie waarde per categorie zal alle toekomstige installaties benadelen. Immers de RED legt in art. 17 een CO₂-emissiereductie verplichting op van 50% en 60% voor installaties gebouwd na 2017. De nieuwste installaties zien zich hierdoor benadeeld. Het systeem van de HBE's is vrij eenvoudig aan te passen naar een systeem dat de CO₂-emissiereductie van de afzonder ingeboekte producten erkent. Door in het register de keuze te geven forfaitair/gecertificeerde waarde kunnen uitsluitend inboekers van geavanceerde biobrandstoffen maximaal rendement halen uit de eigenschappen zijn diens product.. De Inboekers die geen feitelijke CO₂-emissiereductie heeft laten vaststellen (annex op het duurzaamheidscertificaat) kan de forfaitaire waarde ingeven. Uit de jaarlijkse audit zal komen vast te staan of de feitelijke CO₂-emissiereductie voortgezet kan worden.

De ILUC-richtlijn bewerkstelligt een maximum aan conventionele biobrandstoffen maar heeft niet een verplichtend karakter voor geavanceerde biobrandstoffen opgelegd. Dit maakt dat elke Lidstaat enkel het hoognodige zal doen. De voorgenomen aanpassing van Wm 9.7 zal zelfs datgene nog verder onder druk zetten. Om HBE's behaald op geavanceerde biobrandstoffen automatisch te reduceren naar conventionele HBE's bij enig spaartegoed op geavanceerde HBE's maakt een overproductie van geavanceerde biobrandstoffen bijzonder onaantrekkelijk daar nog temeer dat ze nog maar enkelvoudig mee zullen tellen. De gedachte die men kan hebben is dat hier een vorm van ontneming van eigendom plaats heeft. Geavanceerde HBE's hebben die eigenschap omdat ze aan bijzondere prestaties hebben voldaan. Het aangaan van een spaartegoed verandert niets aan die eigenschappen. De dreiging van het declasseren zal enkel de kopende partij tot voordeel zijn omdat er geen straf staat op het niet behalen van de "verplichting" op geavanceerde HBE's. Dus kunnen kopende partijen op het allerlaatste moment geavanceerde HBE tegen nagenoeg dezelfde prijs als die van conventionele HBE's alsnog hun "verplichting" inruimen. Een bijzonder onwenselijk vooruitzicht daardoor de markt geen investeringen zal doen in het optuigen van grootschalige geavanceerde biobrandstoffen productie, ergo die 14% nationale verplichting zal nog minder bijdragen ontvangen uit de 10% verplichting hier heerst op de brandstoffen.

Met betrekking tot voorgenomen titel Wm 9.8.

De bewijslast die geleverd moet worden voor een product dat onder een duurzaamheidschema gecertificeerd wordt als duurzame brandstof conform 2009/28/EC is van een orde van grootte die elke audit voor een CER vele malen overstijgt. Het is dus echt ongelooflijk dat inspanningen om duurzaam gecertificeerde brandstoffen te verkrijgen gelijk geschakeld worden met inspanningen uit CDM als het gaat om de CO₂-emissiereductie. Het verschil wordt nog wel het meest duidelijk als we naar de prijs gaan kijken voor 1 ton CO₂-emissiereductie onder CDM (een CER dus), dat is momenteel ca. €0,40. Een certificaat onder het Duitse Treibhausgasquoten (zeg maar de tegenhanger van de HBE's in Nederland alleen dan uitgedrukt in 1.000kg CO₂-emissiereductie) kost ca €210,-. Het verschil is meer dan 500 maal zo groot. Het doet een ieder geweld aan die zich inspant om het transport te decarboniseren. De enige reden waarom zo'n Duits certificaat zo duur is ligt 'm in het feit dat CO₂-emissiereductieprestaties elk over RED gecertificeerde producten te verwerven is. Om ervoor te zorgen dat de markt zich inspant om de CO₂-emissiereductieprestaties daadwerkelijk te behalen is er een boeteclausule ingebouwd die elke gemiste ton CO₂-emissiereductie beboet met €470, effectief bijna 1.200 maal de kosten voor een CER.

Uit al het bovenstaande komt een beeld naar voren dat de keuze voor optie D uit het Integrale Afwegingskader (IAK) wellicht de beste is. Dat het ministerie hierbij de regie verliest is nogal overdreven immers de hoogte van de CO₂-emissiereductieprestaties wordt ministerieel vastgesteld. Eventueel niet behalen van de 14% is een zwakbed omdat voor brandstoffen een eigen streefcijfer van 10% is vastgesteld. Door dubbeltelling af te schaffen maar tevens elke duurzaam gecertificeerde

brandstof op haar eigen CO₂-emissiereductieprestatie af te rekenen kan de minister door te variëren met het percentage CO₂-reductie in de doelstelling ook op 10% op energiewaarde uit komen. Wanneer 7% van alle brandstoffen uit conventionele biobrandstof mocht bestaan dan is met een minimum van 50% CO₂-emissiereductie 3,5% van de 6% CO₂-reductie uit de FQD al gehaald en 6,3% van de 10% uit de RED. Blijft over 2,5% en 3,7%. Wanneer 3% bestaat uit Bijlage IV deel B-biobrandstoffen (wat zeer waarschijnlijk is) een CO₂-emissiereductie heeft van 83,3 dan zal de verplichting voor de FQD gehaald zijn maar blijft nog een prestatie van 0,7% over in de RED. Door specifiek voor de geavanceerde biobrandstoffen (Bijlage XI deel A) een gunstigere regeling te treffen dan voor conventioneel, Bijlage IX deel B of overige bij ministeriële aanwijzing kan de markt ertoe bewogen worden op het geschapen voordeel te willen investeren. Te denken is aan een groter spaartegoed en of een spaartegoed dat langer aan te houden is zodat de handel in CO₂-emissiereductieprestatie eigenlijk altijd via geavanceerde biobrandstoffen loopt.